PROTOKOLS

PAR EUROGRUPU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES veicināt apstākļus stiprākai tautsaimniecības izaugsmei Eiropas Savienībā un šajā nolūkā attīstīt arvien ciešāku ekonomikas politikas koordināciju eurozonā;

APZINOTIES nepieciešamību paredzēt īpašus noteikumus pastiprinātam to dalībvalstu dialogam, kuru naudas vienība ir euro, līdz brīdim, kad euro kļūs par visu Savienības dalībvalstu naudas vienību,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

To dalībvalstu ministri, kuru naudas vienība ir euro, tiekas neoficiālās sanāksmēs. Šādās sanāksmēs vajadzības gadījumā pārrunā jautājumus, kas saistīti ar konkrētiem pienākumiem, kādus tās kopīgi uzņemas saistībā ar vienoto valūtu. Sanāksmēs piedalās Komisija. Šādās sanāksmēs, kuras sagatavo par finansēm atbildīgo ministru pārstāvji no dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, un Komisija, uzaicina piedalīties Eiropas Centrālo banku.

2. pants

To dalībvalstu ministri, kuru naudas vienība ir euro, ar šo dalībvalstu vairākumu uz divarpus gadiem ievēl priekšsēdētāju.

PROTOKOLS

PAR PASTĀVĪGU STRUKTURĒTU SADARBĪBU, KAS IZVEIDOTA AR LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBU 28.a PANTU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ Līguma par Eiropas Savienību 28.a panta 6. punktu un 28.e pantu;

ATGĀDINOT, ka Savienība īsteno kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kas pamatojas uz to, lai panāktu dalībvalstu darbības konverģences līmeni, kas pastāvīgi pieaug;

ATGĀDINOT, ka kopējā drošības un aizsardzības politika ir kopējās ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļa; ka tā nodrošina Savienības rīcības spējas, izmantojot civilos un militāros līdzekļus; ka Savienība var izmantot šādus līdzekļus Līguma par Eiropas Savienību 28.b pantā minētajos uzdevumos ārpus Savienības, lai nodrošinātu miera uzturēšanu, konfliktu novēršanu un starptautiskās drošības stiprināšanu saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem; ka šo uzdevumu veikšanai ir jāizmanto dalībvalstu nodrošinātās militārās spējas saskaņā ar "vienotu spēku principu";

ATGĀDINOT, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika neskar dažu dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas īpašās iezīmes;

ATGĀDINOT to, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika ievēro pienākumus, ko Ziemeļatlantijas Līgums uzliek dalībvalstīm, kuras uzskata, ka šo valstu kopīgā aizsardzība tiek īstenota Ziemeļatlantijas Līguma Organizācijā, kura turpina būt dalībvalstu kolektīvās aizsardzības pamats; un atgādinot to, ka Savienības kopējā drošības un aizsardzības politika ir saderīga ar kopējo drošības un aizsardzības politiku, kas noteikta minētajā organizācijā;

PĀRLIECĪBĀ, ka Savienības arvien pieaugošā loma drošības un aizsardzības jomā veicinās atjaunotās Ziemeļatlantijas Alianses vitalitāti saskaņā ar tā dēvēto "Berlīne Pluss" vienošanos,

APŅĒMUŠĀS nodrošināt, ka Savienība būs spējīga pilnībā uzņemties atbildību starptautiskajā vidē;

ATZĪSTOT, ka Apvienoto Nāciju Organizācija var lūgt Savienības atbalstu steidzamu uzdevumu īstenošanai saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu VI un VII nodaļu;

ATZĪSTOT, ka drošības un aizsardzības politikas stiprināšana prasīs dalībvalstu pūliņus spēju jomā;

APZINOTIES, ka Eiropas drošības un aizsardzības politikas jauna attīstības posma sākšana ir saistīta ar centieniem, kurus noteiks iesaistītās dalībvalstis;

ATGĀDINOT, ka Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos pilnīga iesaistīšanās pastāvīgās strukturētās sadarbības pasākumos ir nozīmīga,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

Pastāvīgā strukturētā sadarbība, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienību 28.a panta 6. punktā, ir atvērta ikvienai dalībvalstij, kura no dienas, kad stājas spēkā Lisabonas Līgums, apņemas:

a) sākt intensīvāk attīstīt savas aizsardzības spējas, attīstot savu nacionālo ieguldījumu un – vajadzības gadījumā – piedaloties daudznacionālos spēkos, Eiropas galvenajās ekipējuma programmās, kā arī Aizsardzības spēju attīstības, pētniecības, iegādes un bruņojuma aģentūras (turpmāk "Eiropas Aizsardzības aģentūra") darbībā; un

b) būt spējīga nodrošināt – vēlākais 2010. gadā – valsts līmenī vai daudznacionālu spēku sastāvā noteiktiem uzdevumiem sagatavotas kaujas vienības, kuras veidotas taktiskā līmenī kā kaujas vienības ar atbalsta elementiem, tostarp transportu un nodrošinājumu, un kuras 5 līdz 30 dienās ir spējīgas iesaistīties Līguma par Eiropas Savienību 28.b pantā minēto misiju veikšanā, īpaši lai izpildītu Apvienoto Nāciju Organizācijas pieprasījumu, un kuru uzturēšanās operācijas rajonā ir iespējama sākotnēji 30 dienas, ko vēlāk var pagarināt līdz 120 dienām.

2. pants

Šā protokola 1. pantā noteikto mērķu sasniegšanai, dalībvalstis, kas piedalās pastāvīgā strukturētā sadarbībā, apņemas:

a) no dienas, kad stājas spēkā Lisabonas Līgums, sadarboties, lai sasniegtu paredzētos mērķus attiecībā uz investīciju izdevumiem aizsardzības ekipējumam, un regulāri pārskatīt šos mērķus, ņemot vērā drošības situāciju un Savienības starptautisko atbildību;

b) cik vien iespējams savstarpēji tuvināt savus aizsardzības līdzekļus, jo īpaši saskaņojot militāro vajadzību noteikšanu, apvienojot un, ja nepieciešams, specializējot savus aizsardzības līdzekļus un spējas, kā arī veicinot sadarbību mācību un nodrošinājuma jomā;

c) veikt konkrētus pasākumus, lai palielinātu savu spēku pieejamību, savietojamību, elastīgumu un gatavību, jo īpaši, identificējot kopējus mērķus attiecībā uz spēku iesaistīšanu, tostarp, iespējams, pārskatot lēmumu pieņemšanas procedūras valsts līmenī;

d) sadarboties, nodrošinot nepieciešamos pasākumus, lai novērstu – tostarp ar daudznacionāliem līdzekļiem un neskarot saistības, kuras nosaka Ziemeļatlantijas Līguma Organizācija – trūkumus, ko konstatē saskaņā ar "Spēju attīstības mehānismu";

e) ja nepieciešams, līdzdarboties saistībā ar Eiropas Aizsardzības aģentūru, lai attīstītu galvenās kopīgās vai Eiropas ekipējuma programmas.

3. pants

Eiropas Aizsardzības aģentūra regulāri izvērtē iesaistīto dalībvalstu ieguldījumu attiecībā uz šo valstu spējām, īpaši ieguldījumu, kurš veikts saskaņā ar kritērijiem, ko nosaka – *inter alia* – pamatojoties uz šā protokola 2. pantu, un vismaz reizi gadā iesniedz attiecīgu ziņojumu. Izvērtēšana var būt par pamatu Padomes ieteikumiem un lēmumiem, ko pieņem saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 28.e pantu.

PROTOKOLS

PAR LĪGUMA PAR EIROPAS SAVIENĪBU 6. PANTA 2. PUNKTU, KAS ATTIECAS UZ SAVIENĪBAS PIEVIENOŠANOS EIROPAS CILVĒKTIESĪBU UN PAMATBRĪVĪBU AIZSARDZĪBAS KONVENCIJAI

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību:

1. pants

Nolīgumā par Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (turpmāk "Eiropas Konvencija"), kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 2. punktā, jāparedz nepieciešamība saglabāt Savienības un Savienības tiesību sistēmas īpašās iezīmes, jo īpaši attiecībā uz:

a) īpašajiem pasākumiem saistībā ar Savienības iespējamo dalību Eiropas Konvencijas kontroles struktūrās;

b) mehānismiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka lietas, ko ierosinājušas valstis, kas nav Savienības dalībvalstis, un fiziskās personas, tiks attiecīgi un pareizi vērstas pret dalībvalstīm un/vai Savienību.